„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli. Co sobota wychodzi „Dodatek tygodniowy“.
Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.
Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy“ osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Ner. 50. **Sobota 29. Lutego 1868.** **Rok wydania 58.**

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Przemyśl, 29. lutego, 7. godz. rano. Lody na Sanie puściły właśnie; stan wody 7½ stóp; druga kobylnica zburzona.

Jasło, 28go lutego. Ropa puściła wczoraj o 7mej godzinie rano i zerwała most tymczasowy Nr. 81. Grobla na gościńcu zalana i krą pokryta, ale mało uszkodzona. Lód na dwie stopy gruby, kry uprzętnięto. Przewóz promem urządzony i komunikacya otwarta.

Wiedeń, 29. lutego. Delegacya rady państwa otwarła i zamknęła na dzisiejszem plenarnem posiedzeniu jeneralną debatę nad budżetem wojny. Komisya budżetowa delegacyi węgierskiej załatwiła już budżet ministerstwa spraw zagranicznych, i uchwaliła po przemowie bar. Beusta zatrzymanie posady poselstwa u dworu saskiego.

Paryż, 29. lutego. Ambasador rosyjski bar. Budberg powrócił z Petersburga. Gdy przejeżdżał przez Verviers, napadł na niego z rewolwerem bar. Meyendorff, który dostał pomieszania zmysłów. „Liberté“ donosi o pogłosce, że książę Napoleon jedzie do Berlina w misyi dyplomatycznej, zaś „Patrie“ donosi, że książę Napoleon wyjechał z Paryża, by incognito zwiedzić północne Niemcy.

(Telegramy „Czasu“.)

Wiedeń, 28. lutego. Na dzisiejszem posiedzeniu pełnem delegacyi węgierskiej, Manojlowicz interpeluje ministra wojny o koszta pensyi brygady esteńskiej (modeńskiej). Odpis uchwał delegacyi z Rady państwa odczytany, przekazany został wydziałowi z 30 członków.

Peszt, 28. lutego. Sąd przysięgłych skazał zaocznie Böszermenego na rok więzienia i 2000 złr. grzywny.

Paryż, 27. lutego. Spadek na giełdzie spowodowany został pogłoską, urzędownie następnie zaprzeczoną o wysłaniu do Petersburga noty francuskiej. „La France“ donosi: Ajenci rosyjscy po krajach słowiańskich otrzymali polecenie, aby wyjaśniali, że Rosya czeka tylko sposobności do urzeczywistnienia niepodległości ludów słowiańskich, zarazem jednak mają wzywać do utrzymania dobrych stosunków sąsiedzkich, unikając wywoływania obaw nie w porę.

Część nieurzędowa.

Oświadczenie, które wspólny minister finansów Becke względem pokrycia nadzwyczajnych wydatków budżetu armii złożył, tak opiewa: „Czyniąc zadość wezwaniu sekcyi komisyi budżetowej oświadczam, że jestem przekonany, iż jakkolwiek wypadnie obliczenie z oboma osobnemi ministerstwami, na wszelki sposób z pozostałego zapasu wspólnej kasy będzie można użyć 25 milionów na pokrycie nadzwyczajnych wydatków wojskowych na rok 1868, a brakujące jeszcze 6 milionów będą mogły być pokryte bez nakładania nowych podatków, lub zaciągania nowej pożyczki w tym razie, jeżeli będzie pozwolone przenoszenie z jednej rubryki w drugą przy użyciu zasobów kasy i innych aktywów. Prócz tego uważam za stosowne powiedzieć stanowczo, że w myśl art. 15. ustawy z r. 1867 §. 8. nie wypłacone procenta i nie uiszczone spłaty kapitału przez inne czynne pozycye centralnych finansów będą mogły być pokryte.

Oświadczenie węgierskiego ministra finansów Lonyaya w tej samej kwestyi tak opiewa: Po tem oświadczeniu wspólnego ministra finansów, wyraża także i węgierskie ministerstwo swoje przekonanie, że z zasobów i aktywów wspólnej kasy na wszelki wypadek tyle na Węgry odpadnie, ile na proponowane nadzwyczajne wydatki wojskowe, jeżeli te zostaną przyjęte, Węgry będą miały złożyć, tak, że nie będzie potrzeba dla ich pokrycia proponować w sejmie węgierskim ani podwyższenia podatków, ani nowej pożyczki.

Na posiedzeniu komisyi budżetowej izby deputowanych rady państwa w d. 26. b. m. uchwalono na wniosek dep. Wintersteina jako referenta subkomitetu wysadzonego do obrady przygotowawczej nad kwestą czy i jakiego skróconego postępowania trzymać się należy przy rozprawach nad budżetem krajów z tej strony Litawy:

1. Ze względu na okoliczności, iż

a) upłynęły już dwa miesiące roku administracyjnego,

b) że w kilku ministeryach mają być zaprowadzone rozległe reorganizacye i że utworzone zostały nowe ministerya, których potrzeby nie mogą być dokładnie obliczone, przyjmuje się wyjątkowo zasadę ile możności skróconego postępowania przy rozprawach nad budżetem r. 1868 a to nie przesądzając wcale co do postępowania w latach następnych.

2. Skrócenie ma być użyte wszędzie gdzie będzie możebnem, w przyzwoleniu przenoszenia z jednej rubryki w drugą i to albo kilku tytułów razem, lub pojedyńczych tytułów a zawsze tam gdzie idzie o wydatki na pensye, w przypuszczeniu, że tym sposobem dadzą się osiągnąć znaczne wykreślenia na podstawie interkalaryów i inne oszczędności.

3. Referenci wybrani do pojedynczych preliminarzy budżetu potrzeb, mają być wezwani, aby jak najspiesznięj przygotowali w tym duchu swoje referaty.

4. Referaty te nie potrzebują być wydrukowane do obrady komisyi. Mają one być ułożone na piśmie, ile możności zwięźle, w ten sposób, aby w formie uchwalonej przez komisyę mogły służyć jako załączniki do sprawozdania w swoim czasie izbie przedłożyć się mającego.

5. Zdanie sprawy izbie co do ustawy finansowej będzie przydzielone sprawozdawcy jeneralnemu; a obrona pojedynczych części preliminarza, referentom.

Następnie przystąpiono do wyboru i dep. Winterstein obrany został sprawozdawcą jeneralnym. W końcu rozdano członkom komisyi pojedyncze części budżetu do zdania sprawy a mianowicie objęli: dep. Wickhoff ministerstwo skarbu, powszechną administracyę kas, tytoń, stemple i opłaty; dep. Dr. Banhans dobra państwa, gmachy dykasteryalne i skarbowe koleje żelazne; dep. Dr. Klier, podatki bezpośrednie; dep. Dr. Gustaw Gros (Reichenberg), fabryki skarbowe, sprzedaż dóbr państwa, loterye, puncerunki, myta, zarząd finansów; dep. Lohninger, górnictwo; dep. Mayer, podatki pośrednie; dep. br. Petrino, ministeryum spraw wewnętrznych; dep. van der Strass, ministeryum sprawiedliwości; dep. Dr. Sturm, ministeryum wyznań i oświecenia; dep. Kuranda ministeryum obrony krajowej; dep. Winterstein, długi państwa.

Im więcej zbliża się czas nowych wyborów we Węgrzech, tem więcej starają się skrajne stronnictwa o to, aby sobie przysposobić pole do działania. Ponieważ imię Kossutha straciło już dawniejszy blask i wywoływanie tego imienia nie robi już wrażenia na masach, więc starano się kwestyi Honwedów nadać szczególniejsze znaczenie, aby w niej stworzyć dla ludu wiejskiego nowe bożyszcze ślepej czci. Jak mało skutków pożądanych dla skrajnego stronnictwa odnosi jednak i ten środek, jak jasno pojmują sytuacyę Węgier nawet i w kołach opozycyi, przekonywa najlepiej ta okoliczność, że nawet naczelnik opozycyi, stary wódz Honwedów Klapka widział się spowodowanym do założenia weto przeciwko machinacyom skrajnego stronnictwa w dzienniku „Szaszadunk“. „Neues Fremdenblatt“ pisze z tego powodu: Pragnęlibyśmy, żeby znaczenie tego faktu ocenione zostało w całej pełni. Klapka i Deak! Co za rażący kontrast, a jednak oni obaj łączą teraz swoje usiłowania w tym celu, aby otrzymaną konstytucyę utrzymać i bronić jej tak przeciwko zamachom reakcyi, jako też i skrajnej opozycyi. Fakt ten rzuca jasne światło na sytuacyę Węgier, i przekonywa, że stronnictwo umiarkowane coraz szersze zyskuje podstawy.

Klapka tak pisze o agitacyach skrajnego stronnictwa: „Taktyka tego stronnictwa jest zawsze jedna i ta sama, jest ona tak starą jak historya, a jej przewódzcy tylko rzadko kiedy się zmieniają. Główna jej siła polega w tem, żeby uderzać na ludzi, którzy ojczyźnie swojej wyświadczyli usługi, ale mają ten wielki błąd, że umieją być umiarkowanymi i wciągają w rachunek, te stosunki nacyonalno-ekonomiczne, albo religijne, które stają w drodze ich dążnościom. Gdyż ci prorocy przyszłości poczytują to za najwyższą mądrość, żeby losy ojczyzny jak najczęściej narażać na szwank, aby, chociażby to największe kosztować miało ofiary, rzeczy jednym kończyć zamachem.

Na posiedzeniu pruskiej izby deputowanych w d. 26. b. m. dep. Kardorff interpelował ministeryum jak wiadomo, czy rząd zamierza wypłacić królowi Jerzemu całkowitą sumę tytułem wynagrodzenia za wydziedziczenie bez względu na agitacye i demonstracye hanowerskie w Hietzing. Minister skarbu odpowiedział: Gdy rząd zawierał z królem Jerzym ugodę d. 29. sierpnia nie mógł sądzić, że za to uzyska od niego stanowcze uznanie pokuju pragskiego, miał jednak prawo sądzić, że król Jerzy, podpisując ugodę, zobowiąże się przynajmniej do zrzeczenia się kroków nieprzyjacielskich względem Prus. Nie mogło być zamiarem zawierającym ugodę, aby Prusy dostarczyły królowi hanowerskiemu funduszów do przygotowania kroków nieprzyjacielskich przeciw Prusom. Chociaż wkrótce po zawarciu ugody, ożywione agitacye w Hietzing usprawiedliwiały podejrzenie, że król Jerzy zamyśla postępować nie tak jak się spodziewano, rząd nie odstępował od zamiaru wystarania się za przyzwoleniem sejmu o fundusze dla uzyskania prawnej podstawy do mającej się zawrzeć z królem Jerzym lub jego następcami pokojowej ugody.

Pomimo tego Król Jerzy nie zaprzestawał kroków nieprzyjaźnych. Z poddanych pruskich, częścią zwerbowanych, częścią namówionych do zbiegostwa, utworzył oddział i uorganizował go wojskowo, nie tając się wcale, że chce w danym razie użyć go do wojny przeciw własnej ojczyźnie, dla oderwania tej prowincyi od Prus. Skonstatowano urzędownie, że służba Króla hanowerskiego w Hietzing zawiaduje tem wojskiem i doseła mu pieniędzy. Król publicznie przyznaje się do zamiarów, które nim w tym względzie powodują. Położyć tamę temu postępowaniu a przynajmniej go nie popierać, poczytuje sobie rząd za powinność w obec kraju i Europy. W tym duchu jeszcze przed wypadkami w Hietzing rząd pruski usiłował za pośrednictwem zaprzyjaźnionych i spokrewnionych dworów skłonić Króla Jerzego, aby zmienił swoje postępowanie na takie, któreby odpowiadało przypuszczeniom, na podstawie których ugoda została podpisana. Dwory przyrzekły użyć swojego wpływu. Rząd sądzi, że może liczyć na pomyślny rezultat usiłowania dworów. Jeżeliby nie zdołano dość wcześnie uzyskać rękojmi dotrzymania ugody, rząd postąpi sobie tak, jak mu to nakazują obowiązki względem bezpieczeństwa terytoryum państwa i spokojności mieszkańców. Sejm niewątpliwie oceni względy które rząd wstrzymywały zarządzić przeciw osobie Króla Jerzego postępowanie prawne któreby według istniejących ustaw pociągnęło za sobą konfiskatę jego majątku. Rząd wolałby w tym razie wejść na drogę prawodawstwa, i położyć areszt na cały majątek Króla Jerzego aby posłużył jako rękojmia wydatków które się mających na pilnowanie wybrzeży i obronę, tudzież jako

rękojmia wszystkich następstw zagrażającego państwu przedsięwzięcia. Gdy nadejdzie chwila na którą się zanosi, rząd wniesie do sejmu odpowiednie przedłożenie. Jeżeliby zaś ta chwila miała nastąpić po zamknięciu teraźniejszej sesyi, rząd spodziewa się, że najbliższa sesya przyzwoli na kroki rządu ku utrzymaniu bezpieczeństwa publicznego.

Wszystkie liberalne dzienniki paryskie w dniu 24go b. m. odświeżają wspomnienia rewolucyi z r. 1848 jako w rocznicę ogłoszenia republiki. „Temps“ zestawia ostatnie oświadczenia ministra państwa o rewolucyi r. 1848 z dawniejszemi oświadczeniami ministra sprawiedliwości i z następującym listem Napoleona do prowizorycznego rządu: „Gdy naród francuski heroizmem swoim ostatnie ślady obcej inwazyi zatarł, spieszę z wygnania, aby się zaciągnąć pod sztandar rzeczypospolitej, którą właśnie obwołano. Bez żadnej innej żądzy okrom szczerej chęci służenia ojczyźnie, oznajmiam moje przybycie członkom prowizorycznego rządu, i upewniam ich o gotowości mojej do poświęcenia się tej sprawie, którą oni reprezentują, jako też szczerej z mojej strony dla nich sympatyi. „Temps“ dodaje: Ten list jest mową pochwalną na rewolucyę lutową; jest on wciągnięty w zbior dzieł Jego ces. Mości, i tworzy tam niejako ciąg dalszy i koronę tych artykułów, którémi książę Ludwik Napoleon potępiał ten rząd, który obalił rewolucyę z roku 1848.

Florentyńska „Nazione“ podaje pod d. 23. b. m. uspokajające doniesienia z Sycylii. Cudzoziemcy którzy lękając się rozruchów opuścili Palermo, już tam powrócili. Przezorność okazywana statecznie przez najwyższe władze wojskowe i cywilne przyczyniła się nie mało do uspokojenia umysłów.

Podług dawnego zwyczaju Ojciec św. jak donoszą z Rzymu pod d. 24. b. m. przyjmował kaznodziei i miał do nich przemowę, w której wyraził nadzieję, że Rzym, uratowany niedawno dzięki wierności ludu i żołnierzy papieskich, dzięki przychylności katolickiego świata, a szczególnie dzięki Francyi która tym razem, tak jak zawsze była narzędziem Opatrzności, nie będzie już więcej zagrożony.

Hrabia Sartiges wręczył Ojcu św. własnoręczny list od Cesarza Napoleona z podziękowaniem za posunięcie Msgr. Bonaparte na kardynała. W pałacu Bonaparte poczyniono już przygotowania na przyjęcie tego prałata.

„Independance belge“ podaje korespondencyę z Lizbony która zapewnia, że wzburzenie wzmaga się w całym kraju. Kluby stawiają codziennie nowe żądania, i rząd napotyka wszędzie niezmierne trudności. Sądzą, że wkrótce nadejdzie chwila gdy rząd nie będzie mógł podołać sytuacyi. Ale bo też rząd nie zadowalnia żadnego z wielu stronnictw i opuszczają go nawet członkowie stowarzyszeń popularnych za których pośrednictwem przyszedł do steru. Meetingi odbywające się ciągle, domagają się dymisyi gabinetu a ludność przyjmujei wotum klubów w całej obszerności. W wielu miejscach wybuchły rozruchy; w Valpassos wojsko musiało użyć broni, w Torres Vedras spalono spisy kontrybuentów podatkowych. W obec tych wypadków stronnictwo konserwatywne agituje wszelkiemi środkami przeciwko tendencyom antirządowym, i utworzył się komitet wyborczy który wywiera potężny wpływ. Jak się zdaje, stronnicy zjednoczenia Ibery nie byli całkiem obcy ostatnim wypadkom, lecz większość narodu portugalskiego z pewnością nie zgodzi się na tendencye tego stronnictwa.

O sprawie oryentalnej prawie każdy dzień nowe przynosi wiadomości. Tak „K. Z.“ donosi, że zachowanie się Francyi w obec kwestyi wschodniej wzbudza niezadowolenie w Londynie, i że lord Stanley wystosował nie bardzo uprzejmą notę do Paryża, wzywając Francyę do trzymania się polityki angielskiej, a wiadomości z Paryża donoszą, że markiz de Moustier wysłał przed kilkoma dniami surową notę do księcia Karola. Przeciwnie jeden z dzienników florenckich otrzymuje doniesienie z Wiednia, że Rumunia i Serbia zażądały od rządu austryackiego, aby się nie mięszał więcej w sprawy Księstw Naddunajskich. Dymitr Bratiano, brat ministra rumuńskiego, prosił Jego ces. Mości, ażeby Rumunia i jej naród zostały uwolnione od konsularnych kapitulacyi, ażeby poczta rumuńska, została na mocy dawnej konwencyi pod austryacką administracyą, na rumuńskich przeszła urzędników, i nakoniec żeby Jego ces. Mość raczył najłaskawiej wstawić się do Francyi, Anglii i Turcyi w celu uwolnienia Rumunii od płacenia haraczu Turcyi i od wywieszania chorągwi tureckiej na znak hołdowniczej zawisłości. Te same prośby miał serbski poseł przedłożyć Jego Excel. kanclerzowi państwa bar. Beustowi. Obaj jednakże nie mieli otrzymać zadawalniających odpowiedzi.

Prywatne doniesienia do jednego z dzienników wiedeńskich, a pochodzące z bardzo pewnego źródła upewniają, że niepokoje w Księstwach Naddunajskich nie są tak groźne, jak je przedstawia prawie cała europejska prasa. Prawda, że książę Karol nosił się z tą myślą, żeby się wkrótce ogłosić niepodległym, i przez to dać hasło do powstania powszechnego Słowian tureckich, ale energicznym przedstawieniom Francyi powiodło się zażegnać grożące niebezpieczeństwo i skłonić księcia do odstąpienia od swego planu.

Dnia 11go b. m. wysłano do Krety rozkaz sułtański, odwołujący wielkiego wezyra. Niebawem więc powróci on do Konstantynopola nic nie zdziaławszy, jak można było z góry przewidzieć. Powstanie na wyspie trwa ciągle, a powstańcy, których od zniszczenia przez Omer Baszę interwencya francuska uratowała, spoglądają z nadzieją w przyszłość, licząc na przyrzeczoną im pomoc Rosyi. „Turquie“ i „Djeridei Havadis“ upewniają wprawdzie regularnie co tydzień, że pożar już jest zupełnie utłumiony i tylko jeszcze nieznaczne tleją zgliszcza. Ale doniesienia tych dzienników tylko o tyle są słuszne, o ile istotnie cała wyspa jest zamienioną w jedno jakoby wielkie spalenisko. Jeszcze dnia 20. stycznia podsunęły się dwie bandy powstańcow pod samo miasto Kaneę i spustoszyły całą okolicę, mordując wszystkich, którzy tylko popadli w ich ręce. Różni nowo mianowani urzędnicy administracyjni, a pomiędzy tymi Sawas basza i Adosider basza, nie probując nawet dostać się do swoich okręgów administracyjnych i przebywają w pogranicznych miasteczkach pod strażą wojska tureckiego. Była to tylko pogłoska, że Ali basza zamierza się sam udać do Paryża, aby tam uregulować sprawę kandyjską. Przeciwnie Turcya chce jeszcze raz sprobować szczęścia oręża i dla tego rozpoczęła już znowu rokowania z Omerem baszą, który jednak dał odmowną odpowiedź, oświadczając, że nie chce po raz wtóry iść do Krety. Aby uzupełnić zdziesiątkowane przez choroby i trudy wojsko kreteńskie, trzebaby postawić ze 20 nowych batalionów. Prócz tego uzupełnienia, ma Omer basza żądać jeszcze zapewnienia, że nowa interwencya europejska nie przerwie jego czynności. Zapewnie nie będzie mógł Omer basza długo oprzeć się naleganiom sułtana i uda się do Krety, jeżeli tylko niespodziewane zajścia w Tessalii nie uczynią niemożliwym odjazd jego. Porta zbroi się na wielkie rozmiary. W warsztatach broni w Topelaneh pracują pilnie nad przerabianiem karabinów. Admiralicya otrzymała znowu 30 dział Armstronga, już to dla uzbrojenia okrętów, już też dla zamków dardanelskich.

Kronika.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Kradzież w kościele. Iwan Godz z Waniowa, 49 l. m., stanu wolnego, gr. k. rel., za kradzież już kryminalnie karany, wyszedłszy zaledwie z więzienia, dał się zamknąć na noc 15. grudnia 1867 w kościele OO. Bernardynów w Krystynopolu i skradł z cymboryum wielkiego ołtarza srebrną puszkę na hostyę za 50 złr., srebrną umbrę za 5 złr. i wymknął się rano, gdy kościoł otworzono. Lecz wnet go pochwycono i odebrano rzeczy skradzione; puszka na hostye już połamana. Dnia 27. lutego został skazany na 2 lata ciężkiego więzienia z postem w każdym tygodniu, i dwurazową ciemną kaźnią w czasie odsiadywania kary; skazany przyjął karę całkiem spokojnie. (Przew. radzca sądu kr. p. Mogielnicki, oskarz. zast. prok. pań. p. Budzynowski).

(Stowarzyszenie urzędników.) Dnia 19. z. m. odbyło się zgromadzenie lokalne pierwszego powszechnego stowarzyszenia urzędników, na którem dla uzupełnienia wydziału wybrani zostali: na członków wydziału pp. Franeiszek Gabriel, c. k. nadradca finansowy, Adolf Sahanek, c. k. radca rachunkowy, Rudolf Morawetz, c. k. zarządca telegrafów, Dr. Wilhelm Leżański, c. k. koncepista prokuratoryi skarbu, Franciszek Wolszański, oficyał rachunkowy c. k. dyrekcyi poczt; na zastępców zaś pp.: Gustaw Dimmel, oficyał rachunkowy przy c. k. namiestnictwie, Adolf Fuchs, oficyał rachunkowy przy c. k. krajowej dyrekcyi skarbu, Józef Zulauf, poborca miejskiego podatku konsumcyjnego. Ten wydział lokalny odbył posiedzenie plenarne w d. 26. b. m. na którem p. Wincenty Hubrich, radca rachunkowy przy c. k. krajowej dyrekcyi skarbu obrany został przewodniczącym, a c. k. profesor uniwersytetu Dr. Handel, zastępcą przewodniczącego.

(Podwójne małżeństwo.) Dnia 27. lutego b. r. aresztowała policya tutejszego zapalacza lamp z powodu małżeństwa podwójnego. Obie kobiety czerstwe i zdrowe, i żadna nie chce go opuszczać.

(Podwójne morderstwo.) W Stryju w nocy 26. lutego b. r. zamordowano pensyonowanego inżyniera obwodowego Theumera i jego gospodynię. Sprawców morderstwa dotąd nie wykryto.

(Zaraza na bydło.) W pierwszej połowie lutego r. b. zaraza na bydło ustała w Dubszczach, Zawalówce, Czerteżu, Dubrawce, Srokach, Nagórzance i Kamionce; — wybuchła zaś w Kawczym Kącie, Baryszu i Balicach podróżnych.

Do pozostałych wedle ostatniego raportu 12 sztuk bydła chorych, przybyło 40 sztuk; z tych wyzdrowiało 5, padło 30, ubito 15 i pozostało 2 sztuk jeszcze chorych. Oprócz tego dano na rzeź 21 sztuk bydła podejrzanego o zarazę.

Lwów, 29. lutego.

(Teatr.) W ubiegłym tygodniu mieliśmy tylko dwa przedstawienia, w niedzielę i w piątek, gdyż środę zajęło święto normalne, i szczególnym trafem obadwa przenosiły nas — chociaż w odmienny sposób — w jeden świat, fantastyczno-czarodziejski. W niedzielę, w „Paproci“ p. J. Starkla, wyprawiały psoty rodzime Rusałki i Dryady, a w piątek dokazywał Mefistofel z czarownicami faustowskiemi. Na zakończenie karnawału byłato wcale stosowna maskarada!

O „Paproci“, chociaż jak głosił afisz była ona świeżo przerobiona przez autora i przystrojona w nową muzykę przez kapelmistrza p. Hösslego, napróżno sililibyśmy się powiedzieć coś nowego; powtórzymy więc tylko stare zdanie, że to utwor skromny i w swoim rodzaju wcale udatny. Jest w nim dość fantazyi i podnoszącej poezyi, ale także nie mało drobiazgowości i przesady, które nie zawsze harmoniuje z dość poważnym nastrojem tematu. Samo założenie sztuki widzi nam się być chybione o tyle, że przedstawicielami jego są całkiem nieodpowiedne, a poniekąd nawet nienaturalne żywioły społeczeńskie; dla prostaczych bark górala jestto cokolwiek za ciężka alegorya, a miłośne zetknięcie jego z chorującą na marzycielstwo panna miejską zbyt jest sztuczne i naciągnięte, by mogło sprawić złudzenie. Ale zawsze jestto obrazek miły i z talentem ułożony. Przedstawienie jego wypadło nieźle; szczególnie wystawa była piękna; w ogóle tylko zanadto przesadzali artyści, co wprawdzie policzyć wypada na karb ferworu niedzielnego, za co autor pewno nie poczuwał się do wdzięczności. Zresztą muzyka p. Hösslego niejest także bez „ale“, a mianowicie głównym jej grzechem jest brak owej — że tak powiemy — poetycznej prostoty, charakteryzującej muzykę ludową.

Wcale odmiennego kroju było przedstawienie piątkowe; tu mieliśmy zakosztować znowu cokolwiek klasycyzmu, ale jak zwykle skończyło się i tym razem tylko na dobrych z obu stron chęciach. „Faust“ Getego i to na korzyść towarzystwa bratniej pomocy uczniów gimnazyalnych — rzecz wcale niezwyczajna — ale na scenie poszło to jakoś dość zwyczajnie, czyli właściwie mówiąc nie tęgo. Całemu przedstawieniu brakowało tylko jednej małej rzeczy, to jest życia; reszta łatało się jakoś z małemi mankamentami w maszyneryi. Szczególnie raziły brakiem życia obydwie główne postacie dramatu, mianowicie Faust i jego przyjaciel Mefistofel. Oddanie tych ról tak, jak marzył Gete, nie jest wprawdzie rzeczą łatwą, utykały już na nich nieraz największe nawet talenta; ale przecież można zachować jeźli nie psychiczny to przynajmniej fizyologiczny charakter istoty, którą się przedstawia. Tymczasem ani p. Królikowski nie był Faustem, ani p. Linkowski Mefistofelem, bo pierwszy przedstawiał prawie zużytego juz starca, pozbawionego wszelkiej energii i siły, a drugi wcale pospolitego i rubasznego diabła, w którym nie poznałby się pewno oryginał. Niech nam nie bierze tego za złe p. Linkowski, którego talent i zasługę na scenie bardzo wysoko cenimy, ale musimy powiedzieć mu otwarcie, że już sama fizyczna indywidualność jego nie nadaje się do podobnej roli, jak Mefistofel, który pomimo swej kulawej nogi powinien być uosobieniem nadzwyczajnego sprytu, zwinności i elegancyi. Takich więc ról nie powinien nigdy podejmować się p. Linkowski; każdy talent bowiem ma swoją sferę i swoje granice, z których nigdy bezkarnie się nie wychodzi. d.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

W pierwszej połowie lutego 1868 były następujące ceny zboża i innych artykułów na targach w miasteczkach:

	Miejsce targu:									
	Tarnów		Dąbrowa		Brzesko		Nowy Targ		Nowy Sącz	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	6	66	6	50	6	41	6	64	.	.
„ żyta	4	84	4	70	4	63	4	48	.	.
„ jęczmienia	3	75	3	50	3	20	3	8	.	.
„ owsa	2	28	2	.	2	1	1	81	.	.
„ hreczki	3	40	2		.	.	.	.	.	.
„ kukurudzy	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ ziemniaków	1	96	1	50	1	53	1	10	.	.
Cetnar siana	1	63	.	80	1	15	.	.	.	.
„ wełny		.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nas. koniczu		.	24	.	.	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	12	.	.	.	9	75	5	30	.	.
„ „ miękkiego	8	.	.	.	10	40	4	10	.	.
Funt mięsa wołowego	.	.	.	.	.	13	.	14	.	.
Mas okowity	.	.	.	60	.	62	1	20	.	.

Lwów, 29go lutego. Na wczorajszym targu były następujące ceny przeciętne czterech gatunków zboża i innych artykułów, a mianowicie: mec pszenicy (83 ℔) 6 złr. 8 c., żyta (80 ℔) 4 złr. 16 c., jęczmienia (70 ℔) 2 złr. 71 c., owsa (50 ℔) 1 złr. 80 c., hreczki 3 złr. 60 c., grochu 4 złr. 30 c., ziemniaków 2 złr. 4 c., cetnar siana 1 złr. 35 c., słomy okłociastej 67 c., słomy na paszę 88 c., sąg drzewa bukowego 11 złr. 26 c., sosnowego 7 złr. 91 cent.

Ostatnia poczta.

Peszt, 27. lutego. Najjaśniejszy Pan przyjmował dzisiaj zebranych tu mężów zaufania izraelickich. Na przemowę węgierską p. Leona Holländer odpowiedział Najj. Pan po węgiersku. Cesarz Jego Mość wyraził radość swoją z powodu usiłowań konferencyi izraelickiej i podniósł szczególnie ważność spraw szkolnych.

Londyn, 27. lutego. „Times“ donosi: Gabinet ukonstytuowany, Cairnes kanclerzem, Hunt kanclerzem skarbu, Walpole występuje całkiem. Zresztą nie zajdzie żadna zmiana. Prawdopodobnem jest dalsze odroczenie parlamentu.

Petersburg, 27. lutego. Na wniosek rady ministrów, cesarz kazał zawiesić wychodzącą w Moskwie gazetę ultra panslawistyczną, objawiającą tendencye bezwzględnie protekcyjne.

Minister skarbu przedłożył radzie państwa budżet z r. 1866. Prócz wydatków etatowych wydano dla ministerstwa wojny 13, dla ministerstwa budowli publicznych 5, a dla ministerstwa marynarki $1\frac{1}{2}$ miliona.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 28. lutego 1868.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	326.97	+ 3.2	81.	Z. b. sł.	10
2. god. po poł.	326 83	+ 6.3	74.	„ „	0
10.god. wiecz.	327 49	+ 3.0	87.	„ „	10

Rano i wieczór mgła.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 28. lutego.

Hotel George: PP. Hr. Hombesch Ferd., c. k. podpor., z Radłowa.

Hotel europejski: Zarewicz Wład., z Lazarówki. — Serwatowski Mac., z Rejterowic.

Hotel Langa: Topolnicki Jan. z Procisna.

Hotel angielski: Hr. Golejewski Ant., z Harasymowa.— Guzkowski Kaj., z Nowego miasta. — Łukasiewicz Grzegorz, z Chocimierza. — Medwecki Karol, z Żegiestowa. — Morawski Włodz., z Oleszy. — Wojakowski Hen., z Stanisławowa.

Hotel Krakowski: Hermann Zyg., z Rzepniowa. — Rychalski Józef, z Kupczy.

Pod Nr. $582\frac{2}{4}$: Stroesko Michał, z Besarabii.
Pod Nr. $514\frac{4}{4}$: Katyński Stan. z Grodowic.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 28. lutego.

PP. Abrahamowicz Dawid, do Targowicy. — Beldimano Jerzy, do Jass. — Cieński Lud., do Wiednia. — Hr. Drohojewski Józef, do Balicy. — Gorajscy Wład. i Aug., do Moderówki. — Kang Bron., do Wolicy. — Nieniewski Cyp., do Polski. — Obertyński Zdz., do Tarnowicy. — Rozłucki Konst., do Czarnokoniec. — Sozański Cel., do Kornalowic. — Br. Tauber Edm., do Zagórza. — Tuczyński Kaz., do Skoryk. — Torosiewicz Emil, do Zastawiec.

TEATR.

Dziś (przedst. niem.) **„Die Schneider von Kabul, oder das Festkleid“**, operetka komiczna w 1 akcie; **„Der Erdapfel in der Montur“**, krotochwila w 1 akcie; **„Maler und Farbenreiber“**, krotochwila w 1 akcie; **„Castor und Pollux, oder der erste Kranke“**, krotochwila w 1 akcie. Ostatni występ i na dochód p. Edm. Stainl.

W poniedziałek (przedst. polskie). **„Rodzina Benoitonów“**, komedya w 5 aktach.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński.**

Kurs giełdy Lwowskiej.

Dnia 28. lutego.

	płacą zł.	płacą c.	żądają zł.	żądają c.
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	202	75	204	—
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej	178	75	18(	-
„ banku hipotecznego galic.	73	25	73	75
„ papierni czerlańskiej po 200 złr. w. a.	—		—	—
Listy zast. Tow. kred. gal. w m. k } bez kup.	81	75	82	15
„ „ „ „ gal w w. a. } bez kup.	77	90	78	25
Banku hip. gal. } bez kup.	87	—	88	25
Obligacye indemnizacyjne galic.	65	40	65	90
detto W. X. Krakowskiego	—	—	—	—
detto Księstwa Bukowińskiego	—	—	—	—
Pożyczki głodowej z r. 1866 po 7%	99	—	99	50
Pierwszeń. kol. gal. Kar. Ludw. I. Emisyi	94	—	94	50
detto dtto dtto II. detto	89	50	90	—
detto dtto Lwowsko-Czerniowieckiej I. Emisyi	79	50	80	—
detto dtto detto II. detto	83	75	84	25
Dukat holenderski	—	—	—	—
Dukat cesarski	5	59	5	62
Napoleondor	9	36	9	41
Rubel srebrny rosyjski	1	79	1	81
Rubel papierowy rosyjski	1	$60\frac{3}{4}$	1	$61\frac{3}{4}$
Pół imperyał rosyjski	9	60	9	67
Banknoty polskie za 100 zł. polskich	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	1	$70\frac{1}{4}$	1	$71\frac{1}{4}$
Srebro	114	50	115	25

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 26 lutego 1868.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	66 50	66 65
od kwiet. do października po 5%	66 50	66.65
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	74.50	75 50
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki.) zwrotna w 37 latach po 5%	80.50	81.—
Metaliki po 5%	58.90	59.—
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	171.—	171.50
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	171.—	171.50
Przez. do wyl. z r. 1854	76 50	77.—
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	85.—	85 20
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	92.50	93.—
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	83 90	84 10
Renty Come po 42 lir. austr.	19 50	20.—

B. Krajów koronnych.
Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.

	pien.	towar.
Niższej Austryi	87.50	88.—
Czech	91 50	92 —
Węgier	70 75	71.25
Galicyi	65 60	66.—
Siedmiogrodu	66 —	66.50
Bukowiny	65.50	66 —
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	99.—	99.75

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego	717.—	718.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	191 20	191.40
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	624.—	626.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	117 50	118.—
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1770.—	1775.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	258 70	258.90
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	176 50	175 70
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	143 50	143.75
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	207 75	208 25
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	179.50	180.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	491.—	492.—
Galic. banku hyp. po 200 złr. wpłata 40%	—.—	—.—

3. Listy zastawne.

(za 100 zł.)	pien.	towar.
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	91 65	91.75
Gal. Tow. kred w w. a. po 4%	78.—	78.50
Galic. banku hyp. po 6%	—.—	88.—
Węgier. Towar. ziemskie. po $5\frac{1}{2}$%	91.50	92.—
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	100 —	100 50

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	91 75	92.25
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	88.—	88.50
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	94 —	94 50

5. Losy.

(za sztukę)	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	132 50	132 75
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	93.25	93.75
Poż. Tryc. po 100 zł. m. k.	120.—	121.—
„ „ po 50 zł. w. a.	54.50	55. —
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	26.50	27.50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	130.—	—.—
Salma „ 40 „ „	31.—	31.50
Palfiego „ 40 „ „	25.75	26.25
Clarego „ 40 „ „	27.50	28.50
St. Genois „ 40 „ „	24.25	24.75
Windischgrätza 20 „ „	17.50	18.50
Waldsteina 20 „ „	21 —	22.—
Keglevicha „ 10 „ „	15 —	15.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14.50	15.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol	97.75	98 —
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	96.90	97.20
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	97.10	97.40
Hamburg za 100 M. B.	86.15	86.30
Londyn za 10 ft. szt.	116.65	116.90
Paryż za 100 fr.	46 45	46 45

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	—.—	— —
detto. pełnej wagi	5.59	5.60 —
Korona	—.—	—.—
20frankówka	$9.34\frac{1}{2}$	$9.35\frac{1}{2}$
Rosyjski imperyał	9.65	9.70
Talar związkowy	$1.71\frac{1}{2}$	$1.72\frac{1}{2}$
Srebro	114.50	114.75

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 28. lutego.

	złr.	kr.
5% Metaliki	58	40
„ z procentami z maja i listopada	58	70
5% pożyczka narodowa	65	80
Losy z 1860 roku	83	40
Akcye banku wiedeńskiego	713	—
„ „ kredytowego	188	80
Londyn, 10 funtów szterlingów	116	80
Srebro	114	50
„ towarem	—	—
Dukat pojedynczy	5	59

DZIENNIK URZĘDOWY.

(401) **Edykt.** (1)

Nro. 15369. C. k. sąd obwodowy w Samborze niniejszem wiadomo czyni, że p. Wacław Marian dw. im. Mazaraki przeciw Katarzynie z Szumlańskich Witwickiej o ekstabulacyę sumy 200 złp. ze stanu biernego części dóbr Witwica dnia 24. grudnia 1867 do l. 15369 pozew wytoczył, w skutek którego do ustnej rozprawy dzień sądowy na 1. maja 1868 o godzinie 10tej z rana wyznaczono.

Ponieważ miejsce pobytu Katarzyny z Szumlańskich Witwickiej wiadome nie jest, przeto c. k. sąd obwodowy takowej kuratora w osobie adwokata krajowego p. Dra. Czaderskiego z substytucyą adwokata krajowego p. Dra. Kolma nadał, z którym spór niniejszy wedle istniejących dla Galicyi ustaw sądowych przeprowadzonym będzie.

Wzywa się zatem zapozwaną, aby na termienie albo osobiście stanęła, albo odpowiednie prawne dokumenta i informacyę wiadomemu kuratorowi udzieliła, lub też innego zastępcę sobie obrała i tutejszemu sądowi oznajmiła, w ogóle, abyby wszystkich prawnych środków do swej obrony użyła, albowiem w razie przeciwnym niepomyślne skutki z zaniedbania wyniknąć mogące sama sobie przypisać będzie musiała.

Z rady c. k. sądu obwodowego.
Sambor, dnia 31. grudnia 1867.

(455) **Obwieszczenie.** (1)

L. 941. C. k. sąd obwodowy Tarnopolski z życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców ś. p. Piotra Krukowieckiego, t. j. Jana i Wiktoryi hrab. Krukowieckich niniejszem zawiadamia, iż przeciw nim pozew sub praes. 23. stycznia 1868 l. 941 o przyznanie własności części dóbr Krogulec, niegdyś Piotra Krukowieckiego własnych przez pp. Rudolfa Tomasza Horodyskich właścicieli dóbr Krogulec, obwodu Czortkowskiego wniesiony na ten pozew do ustnej rozprawy termin na 31go marca 1868 — 10tą godzinę przed południem wyznaczony, i tymże obrońca sądowy w osobie pana adwokata Dra. Schmidta zastępcą tego zaś pan adwokat Dr. Żywicki niebezpieczeństwem i na koszta tych pozwanych ustanowiony został, z którym spór wymieniony według ustaw sądowego postępowania przeprowadzony będzie.

Upomina się zatem pozwanych, by ustanowionemu sobie obrońcy pisma i inne dowody ku obronie praw swoich służące wcześnie udzielili, lub innego sobie obrońcę obrali, tego sądowi temu oznajmili i wszystkie ku obronie swojej służące kroki poczynili, inaczej skutki zaniedbania swej winie przypisać będą musieli.

Tarnopol dnia 27. stycznia 1868.

(465) **Edykt.** (3)

Nro. 2046. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy zawiadamia niniejszem p. Waleryana de Hasso Agopsowicza i tegoż niewiadomych spadkobierców, że przeciw nim pp. Baltazar i Leon Kobylańscy pozew na dniu 1. lutego 1868 l. 2046 o wykreślenie ze stanu dłużnego jednej trzeciej części dóbr Winogrodu cztery- i trzyletniej dzierżawy do tutejszego sądu wnieśli, na który termin do ustnej rozprawy na dzień 17. marca 1868 o godzinie 9tej z rana wyznaczonym został.

Ponieważ miejsce pobytu tychże pozwanych nie jest wiadomem, przeto ustanawia się tymże kuratora w osobie p. adwokata Dra. Dwernickiego ze substytucyą p. adwokata Dra. Przybyłowskiego.

Wzywa się zatem tych pozwanych, aby informacyą swoją do obrony temuż ustanowionemu kuratorowi wcześnie przed wyznaczonym terminem udzielili, lub sobie innego zastępcę obrali, inaczej bowiem złe skutki wyniknąć mogące sami sobie będą mieli przepisać.

Z rady c. k. sądu obwodowego.
Stanisławów, dnia 3. lutego 1868.

(466) **Edykt.** (3)

Nro. 2045. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy zawiadamia niniejszem p. Dominika Bołoz Antoniewicza i tegoż niewiadomych spadkobierców, że pp. Baltazar i Leon Kobylańscy przeciw nim pozew na dniu 1. lutego 1868 do l. 2045 o wykreślenie ze stanu dłużnego jednej trzeciej części dóbr Winogrodu sześcioletniej dzierżawy do tutejszego sądu wnieśli, na który termin do ustnej rozprawy na dzień 17. marca 1868 o godzinie 9tej z rana wyznaczonym został.

Ponieważ miejsce pobytu tychże pozwanych nie jest wiadomem, przeto ustanawia się kuratora w osobie p. adwokata Dra. Dwernickiego z substytucyą p. adwokata Dra. Przybyłowskiego.

Pozwanych wzywa się zatem, aby informacyę swoją do obrony albo temuż ustanowionemu kuratorowi wcześnie przed terminem udzielili lub sobie innego zastępcę obrali, inaczej bowiem złe skutki wyniknąć mogące sami sobie przypisać będą mieli.

Z rady c. k. sądu obwodowego.
Stanisławów, dnia 3. lutego 1868.

(472) **E d i c t.** (2)

Nro. 12597. Vom Przemyśler k. k. Kreisgerichte wird hiemit kundgemacht, daß zur Hereinbringung der mit rechtskräftigem Urtheile des Tarnower k. k. Kreisgerichtes vom 12. August 1860 Z. 12299 durch Fr. Sophie Chodylska gegen Fr. Marie de Zabierzewska Nowosielecka ersiegten, gegenwärtig Eigenthum des Hrn. Jacob Schwarz bildenden Summe von 2538 fl. 7½ kr. öst. W. aus der größeren Summe von 3832 fl. öst. W. sammt 5% vom 22. August 1862 laufenden Zinsen den bereits früher zuerkannten Executionskosten im Betrage von 12 fl. 3 kr. öst. W., 81 fl. 59 kr. öst. W. so wie der gegenwärtigen Executionskosten im Betrage von 25 fl. 30 kr. öst. W. die executive öffentliche Feilbietung der im Sanoker Kreise gelegenen, der Fr. Marie de Zabierzewskie Nowosielecka gehörigen Güter Nowosielec Kozicki hiemit ausgeschrieben und solche nur an einem Termine und zwar am 30. März 1868 um 10 Uhr Vormittags beim hiesigen k. k. Kreisgerichte unter nachstehenden erleichternden Bedingungen vorgenommen werden wird:

1. Zum Ausrufspreise wird der Schätzungswerth im Betrag von 24.241 fl. 20 kr. öst. W. bestimmt.

2. Bei diesem Termine werden die Güter Nowosielec Kozicki auch unter dem Schätzungswerthe um jedweden angebotenen Preis verkauft werden.

3. Jeder Kauflustige ist verpflichtet, den Betrag von 1250 fl. entweder im Baaren, oder in galizischen Pfandbriefen oder in galizischen Grundentlastungs-Obligationen nach dem letzten in der Lemberger Zeitung notirten Course, der jedoch im Ganzen den Nominalwerth nicht übersteigen darf, als Vadium zu Händen der Licitations-Commission zu erlegen. Das im Baaren erlegte Vadium wird dem Meistbietenden in den Kaufpreis eingerechnet, dagegen das in Werthpapieren gegen Erlag der Baarschaft demselben rückgestellt; den übrigen Kauflustigen wird das von ihnen erlegte Vadium gleich nach beendigter Licitation von der Licitations-Commission rückgestellt.

4. Der Meistbietende wird verpflichtet sein, den dritten Theil des Kaufpreises, in welchen das im Baaren erlegte Vadium eingerechnet wird, binnen 30 Tagen, nachdem ihm der hiergerichtliche, den Licitationsact bestätigende, rechtskräftige Bescheid zugestellt sein wird, im h. g. Depositenamte zu Gunsten der Hypothekargläubiger dieser Güter zu erlegen, der Tabularauszug und der Schätzungsact liegt in der h. g. Registratur zu Jedermanns Einsicht.

Von der Ausschreibung dieser Feilbietung werden beide Theile und sämmtliche dem Wohnorte nach bekannten Gläubiger zu eigenen Händen, dagegen diejenigen, denen der Licitationsbescheid aus was immer für Gründen entweder gar nicht oder aber nicht rechtzeitig genug zugestellt werden sollte, wie auch jene, die nach der Ausfertigung des letzten Tabularauszuges in die Landtafel gelangten, durch Edicte und durch den in der Person des Hrn. Landesadvocaten Dr. Mochnacki mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Zezulka bestellten Curator verständigt.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Przemyśl, am 31. December 1867.

E d y k t.

Nro. 12597. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie wyrokiem c. k. sądu obwodowego w Tarnowie z dnia 12. sierpnia 1860 do l. 10299 wygranej przez p. Zofię Chodylską przeciw p. Maryi z Zabierzewskich Nowosieleckiej obecnie p. Jakuba Schwarz własnej sumy 2538 złr. 7½ kr. w. a. z większej 3832 złr. pochodzącej, z procentem 5% od 23. sierpnia 1862 bieżącym i kosztami egzekucyi w ilości 12 złr. 3 kr. w. a. i 81 złr. 59 kr. w. a. już przyznanych, tudzież kosztów egzekucyi w kwocie 25 złr. 30 kr. niniejszem przyznanych, rozpisuje się niniejszem publiczna sprzedaż dóbr Nowosielce Korickie w obwodzie Sanockim położonych, p. Maryi z Zabierzewskich Nowosieleckiej własnych, w jednym terminie, a to na dzień 30. marca 1868 o godzinie 10tej przed południem, na którym te dobra w tut. c. k. sądzie obwodowym pod następującemi sprzedaż tych dóbr ułatwiającemi warunkami sprzedane będą:

1. Jako cena wywołania ustanawia się wartość szacunkowa w kwocie 24.241 złr. 20 kr. w. a.

2. Na tym terminie dobra Nowosielce Kozickie także niżej ceny szacunkowej za jakąkolwiek zaofiarowaną cenę sprzedane zostaną.

3. Każdy chęć kupienia mający złożyć winien kwotę 1250 złr. w. a. gotówką, listami zastawnemi galicyjskiego Instytutu kredytowego, lub też w obligacyach indemnizacyjnych galic. podług ostatniego kursu Gazety Lwowskiej, który jednakowoż w całości imiennej przewyższać nie może, jako zakład do rąk komisyi licytacyjnej złożyć. — Zakład gotówką złożony kupicielowi w cenę kupna wrachowany, zaś w papierach wartość mających za złożeniem gotówki zwrócony zostanie. — Innym licytantom komisya licytacyjna zakład złożony zaraz po ukończeniu licytacyi wyda.

4. Kupiciel obowiązany będzie trzecią część ceny kupna, w którą zakład gotówką złożony wliczony zostanie, w przeciągu 30 dni po doręczeniu mu prawomocnej uchwały sądowej, akt odbytej licytacyi potwierdzającej, do tutejszego depozytu sądowego na rzecz wierzycieli hypotecznych tych dóbr złożyć.

5. Wyciąg tabularny i akt oszacowania w tutejszej registraturze do przeglądu się znajduje.

O tej rozpisanej licytacyi zawiadamia się strony tudzież wszystkich wierzycieli hypotecznych z miejsca pobytu wiadomych do rąk własnych, nareszcie tych wszystkich wierzycieli i osób interesowanych, którymby uchwała sprzedaż publiczną tych dóbr dozwalająca i wszystkie dalsze uchwały z jakichkolwiek bądź przyczyn albo wcale nie, albo też przed terminem licytacyjnym doręczoną nie została, jako też i tych którzy po wydaniu wyciągu tabularnego dóbr Nowosielce na hypotece tych dóbr jakowe prawo zastawu lub własności uzyskali, przez edykta i do rąk dodanego im w celu zawiadomienia o tej licytacyi i dalszych kroków kuratora p. adwokata Dra. Mochnackiego z substytucyą p. adwokata Dra. Zezulki.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Przemyśl, dnia 31. grudnia 1867.

(464) **E d y k t.** (2)

Nro. 2295. C. k. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, że w sprawie egzekucyjnej Józefa Widmana przeciw p. Kazimierzowi hr. Jabłonowskiemu o zapłacenie sumy 12.000 złr. m. k. z pn. niewiadomej z miejsca pobytu wierzycielce ceny kupna dóbr Wiśniowa z przyl. p. Józefie Znamierowskiej celem doręczenia tejże uchwały tutejszosądowej z dnia 11. listopada 1867 l. 14519 kuratora w osobie p. adwokata Dra. Hoborskiego się ustanawia, co przez niniejszy edykt do wiadomości nieobecnej p. Józefy Znamierowskiej się podaje.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 13. lutego 1868.

(477) **E d y k t.** (2)

Nro. 709. C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie zawiadamia niniejszym edyktem Franciszka Wiktor i Julię Wiktor, że przeciw tymże Małka Wahl pod dniem 4. lutego 1868 do l. 709 wniosła pozew o zapłatę sumy wekslowej 1200 złr. z pn. i w załatwieniu tegoż pozwu zapozwanym zapłata wymienionej sumy wekslowej z pn. w ciągu dni trzech poleconą została.

Gdy miejsce pobytu pozwanych Franciszka Wiktor i Julii Wiktor nie jest wiadomem, przeto c. k. sąd obwodowy w celu zastępowania pozwanych jak równie na koszt i niebezpieczeństwo tychże tutejszego adwokata p. Dra. Zbyszewskiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Geislera kuratorem nieobecnych ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania wekslowego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanym, aby w zwyż oznaczonym czasie albo sami stanęli lub też potrzebnych dokumentów ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili, lub wreszcie innego obrońcy sobie obrali i o tem c. k. sądowi obwodowemu donieśli, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Rzeszów, dnia 5. lutego 1868.

(453) **E d i c t.** (2)

Nro. 1459. Vom k. k. Kreisgerichte in Tarnów wird mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es wurde in der Licitationsangelegenheit der Hudes Kleiner gegen Salomea Tymińska pto. 160 fl. für diejenigen Gläubiger, welche nach dem 21. Mai 1867 an die Gewähr der Realität CNr. 330, Vorstadt Strusina in Tarnów geschrieben sein sollten, deren Namen und Aufenthaltsort unbekannt ist, behufs Behändigung der hiergerichtlichen, in obiger Rechtssache unterm 24. October 1867 Z. 11810 erflossenen Bescheides, der Hr. Landesadvocat Dr. Hoborski mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Bandrowski als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict werden demnach die obigen Gläubiger erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem k. k. Kreisgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem sie sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben werden.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Tarnów, am 13. Februar 1868.

(457) **E d i c t.** (2)

Nro. 5092. Vom Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird hiemit dem, dem Wohnorte nach unbekannten Gedalie Dawid Erdheim bekannt gemacht, daß wider denselben über das Gesuch des Samuel Luft ddto. praes. 27. Jänner 1868 z. Z. 5092 mit Beschluß vom 29. Jänner 1868 z. Z. 5092 die Zahlungsauflage über die Wechselsumme von 841 fl. öst. W. s. N. G. erlassen und dem unter Einem bestellten Curator Hrn. Landesadvocaten Dr. Hönigsmann zugestellt worden sei.

Lemberg, am 29. Jänner 1868.

(498) **E d i k t.** (2)

Nr. 3037. Vom Stanisławower k. k. Kreisgerichte wird dem unbekannten Orts sich aufhaltenden Herrn Johann Kałmucki hiemit bekannt gemacht, daß wider ihm auf Grund des Wechsels ddto. Wien den 7. October 1864 mit Beschluß vom Heutigen z. Zahl 3037 zu Gunsten des Chaim Tillinger eine Zahlungsauflage über 395 fl. öst. W. erlassen wurde.

Zugleich wurde demselben ein Curator in der Person des Herrn Advocaten Dr. Maramorosz mit Substitution des Herrn Advocaten Dr. Dwernicki bestellt, welchem auch die erlassene Zahlungsauflage zugestellt wurde.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Stanislau, am 19. Februar 1868.

(480) **E d i c t.** (2)

Nr. 70096. Vom Lemberger k. k. Landesgerichte wird hiemit bekannt gemacht, daß am 6. April 1868 um 10 Uhr Vormittags die Relicitation der dem Meilech Byk eigentlich nunmehr dessen Nachlaßmasse gehörigen Realität unter Nr. 611¾ in einem einzigen Termine um welchen immer Preis vorgenommen werden wird.

1. Der Ausrufspreis beträgt 1150 fl. 90 kr. öst. Währ.

2. Das Vadium beträgt 115 fl. 9 kr. öst. W., welches im Baaren, in galizischen Sparcassebücheln, galiz. Grundentlastungs-Obligationen oder ständischen Pfandbriefen zu Händen der Licitations-Commission zu erlegen ist.

Die erste Kaufschillingshälfte, unter Einrechnung des Vadiums ist binnen 30 Tagen nach Bestätigung des Feilbiethungsactes, dagegen die andere Hälfte binnen 30 Tagen nach dem die Zahlungstabelle in Rechtskraft erwachsen sein wird, gerichtlich zu erlegen.

4. Die Licitations-Bedingungen ihrem ganzen Inhalte nach können von den Kauflustigen in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden.

Hievon werden die Executionsführer, dann die Nachlaßmasse des Executen Meilech Byk sowohl zu Händen des für dieselbe hiemit bestellten Curators Hrn. Advocaten Hönigsmann als auch seine muthmaßlichen Erben, dann Wolf Silberstein, Pesche Berl Byk und sämmtliche Hypothekargläubiger, und zwar insbesondere jene Gläubiger, denen sowohl der gegenwärtige wie auch die künftigen in dieser Executionsangelegenheit ergehenden Bescheide aus was immer für einer Ursache nicht zugestellt werden könnten, wie auch jene, welche nach dem 16ten Februar 1867 an die Gewähr der gedachten Realität gelangen sollten, durch den in der Person des Herrn Advocaten Natkis mit Substituirung des Hrn. Advocaten Landesberger bestellten Curator verständigt.

Lemberg, am 17. Jänner 1868.

(478) **E d i k t.** (2)

Nr. 525. Beim k. k. Bezirksgerichte in Brody haben Bassie Billet und Marcus Zündman 1) wider Carl Wagner und 2) wider Rochel Goldbeiterin und Marcus Strzelisker, welche dem Leben und dem Aufenthalte nach unbekannt sind, und für den Fall ihres Ablebens, deren dem Namen und Wohnorte nach unbekannten Erben, für welche der hierortige Advocat Dr. Landau zum Curator aufgestellt wurde, um Auftragserlassung zur Nachweisung binnen 30 Tagen der Rechtfertigung:

zu 1) der im Lastenstande der Realität sub Nr. 914 in Brody, und ob der über derselben für Rochel Goldbeuterin und Marcus Strzelisker pränotirten Summe von 959 fl. 30 kr. zu Gunsten des Carl Wagner haftenden Pränotation der Summe pr. 468 fl. dann 360 fl.

zu 2) der im Lastenstande der Realität sub Nr. 914 in Brody zu Gunsten der Rochel Goldbeiterin und Marcus Strzelisker haftenden Pränotation der Summe 959 fl. 30 kr. — Das Ansuchen sub praes. 23. Jänner 1868 Z. 525 und 526 gestellt, welchem unterm Heutigen willfahrt wurde. Die obgenannten Belangten werden daher aufgefordert, diese Nachweisung entweder selbst zu liefern, oder ihre Behelfe dem aufgestellten Curator mitzutheilen, oder aber einen Bevollmächtigten namhaft zu machen, widrigens sie sich die Folgen der Verabsäumung selbst beizumessen haben werden.

Brody, am 13. Februar 1868.

(490) **E d i c t.** (2)

Nro. 70111. Vom Lemberger k. k. Landesgerichte wird den Handelsleuten unter der Wiener Firma „Ritter & Sohn" mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß Freude Tenner unterm 16. December 1867 Z. 70111 angesucht habe, der Wiener Firma „Ritter & Sohn" aufzutragen, binnen 3 Tagen nachzuweisen, daß der im Lastenstande der Realität sub Nr. 591¾ zu ihren Gunsten ut Dom. 48, pag. 523, n. 38 on. in Folge des Bescheides vom 29. Jänner 1825 bewirkte Vormerkung der Verbindlichkeit des Isaac Russmann, die in dem Auszuge aus den Handelsbüchern ddto. 22. September 1824 specifizirten Waaren von Lemberg nach Wien zuzustellen, innerhalb der gesetzlichen Frist von 14 Tagen gerechtfertiget sei oder in der Rechtfertigung schwebe, widrigens diese Vormerkung von der Realität sub Nr. 591¾ gelöscht und extabulirt werden soll, welcher Auftrag mit heutigem Bescheide z. Z. 70111 erlassen wurde.

Da die Handelsleute unter der Firma „Ritter & Sohn" dem Leben und Aufenthalte nach unbekannt sind, so wird denselben der Hr. Landesadvocat Dr. Gorecki mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Męciński auf ihre Gefahr und Kosten zum Curator bestellt und demselben der oben angeführte Bescheid dieses Gerichtes zugestellt.

Lemberg, am 25. Jänner 1868.

(484) **Edikt.** (1)

Nr. 1783. Vom Tarnopoler k. k. Kreisgerichte wird der dem Wohnorte nach unbekannten Hrn. Carl Aiwas und Fr. Johanna Ajwas mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider dieselben Sara Marbach mit Gesuch de praes. 11. Februar 1868 Zahl 1783 um Erlassung der Zahlungsauflage über die Wechselsumme von 900 fl. öst. W. s. N. G. gebeten, welchem gleichzeitig stattgegeben wird.

Da der Aufenthaltsort des Belangten unbekannt ist, so hat das k. k. Kreisgericht zu deren Vertretung und auf deren Gefahr und Kosten den hiesigen Advocaten Herrn Dr. Koźmiński mit Substituirung des Advocaten Herrn Dr. Rappaport als Curator bestellt, welchem die erlassene Zahlungsaufllage zngestellt worden ist.

Tarnopol, am 12. Februar 1868.

(506) **Edykt.** (1)

L. 543. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niniejszem p. Józefa Rozumkiewicza, syna Jana Rozumkiewicza, iż przeciw niemu i innym Naftali Rebhuhn pod dniem 15. stysznia 1868 do l. 543 pozew o zniesienie wspólnej własności realności pod l. k. 34 w Przemyślu na Podzamczu położonej podał, w skutek którego termin na dzień 21. kwietnia 1868 o 10tej godzinie rano wyznaczonym został.

Gdy miejsce pobytu pozwanego nie jest wiadome, przeto ustanawia się onemu, a w razie gdyby nieżył, jego z życia, imienia i miejsca pobytu niewiadomym spadkobiercom na jego koszt i niebezpieczeństwo p. adwokat krajowy Dr. Madejski za kuratora a pan adwokat krajowy Dr. Mochnacki za jego zastępcę.

Wzywa się zatem pozwanego p. Józefa Rozumkiewicza, a w razie gdyby zmarł, jego spadkobierców, aby na powyższym terminie albo sami stanęli, albo też ustanowionemu kuratorowi potrzebne do obrony środki przed powyższym terminem udzielili, lub też innego obrońcę sobie obrali i takowego sądowi tutejszemu wymienili, inaczej skutki zaniechania tego sami sobie przypisać będą musieli.

Przemyśl, dnia 13. lutego 1868.

(510) **Edict.** (1)

Nr. 404. Am 25ten October 1867 sind bei Lipa Brühl in Bołszowce zwei vom Diebstahle herrührende Pferde, und zwar: Ein schwarzes 15jähriges Pferd und ein zweites graues 10jähriges Pferd, beide von gewöhnlicher Bauernpferderasse, mit Bespannung und ein beschlagener Leiterwagen beanständet worden.

Der Eigenthümer wird aufgefordert, mit legalen Documenten versehen, sich binnen einer Jahresfrist zur Abnahme dieser Sachen oder deren Werthes hiergerichts anzumelden.

Vom k. k. Untersuchungsgerichte.

Rohatyn, am 24. Februar 1868.

(508) **Edict.** (1)

Nr. 3089. Vom Stanisławower k. k. Kreisgerichte wird dem Abraham Ohrenstein mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß gegen denselben Hinde Weinberger am 17ten Februar 1868 Zahl 3089 einen Auftrag zur Zahlung der Wechselsumme von 550 fl. öst. Währ. s. N. G. erwirkt hat.

Da der Wohnort des Abraham Ohrenstein unbekannt ist, so wird demselben der Herr Landes-Advocat Dr. Przybyłowski mit Substituirung des Herrn Dr. Dwernicki auf dessen Gefahr und Kosten zum Curator bestellt, und demselben der oben angeführte Bescheid dieses Gerichtes zugestellt.

Vom k. k. Kreisgerichte.

Stanislau, am 19. Februar 1868.

(486) **Concurs.** (1)

Nr. 1762. Postmeistersstelle in Pojana stampi gegen Vertragsabschluß und 200 fl. Caution. Bezüge des Postmeisters: 200 fl., Bestallung 30 fl., Amtspauschale jährl. und der Bezug der systemmäßigen Rittgelder für die Postbeförderung mit der Verpflichtung zur Beistellung und Unterhaltung von 10 Pferden, 1 gedeckten und 1 offenen 4sitzigen Postkalesche, 3 Ordinärwagen, 3 Staffettcutaschen und der sonstigen Betriebserfordernisse.

Bewerber haben ihre Gesuche binnen 4 Wochen bei der k. k. Post-Direction in Lemberg einzubringen.

Von der k. k. galiz. Postdirection.

Lemberg, am 17. Februar 1868.

Konkurs.

L. 1762. Posada poczmistrza w Pojana stampi za kontraktem i kaucyą 200 zł. Pobory poczmistrza są: dotacya 200 zł., pauszale kancelaryjne 30 zł. rocznie i pobór systemizowanego jezdnego (rittgeldu) za przewożenie poczt z obowiązkiem utrzymywania 10 koni, 1 krytego a 1 otwartego powozu o czterech miejscach, trzech wozów ordynarnych, trzech torb sztafetowych i innych potrzeb przedsiębiorczych.

Ubiegający się mają swe prośby wnieść w przeciągu czterech tygodni do c. k. Dyrekcyi poczt we Lwowie.

Z c. k. galic. dyrekcyi pocztowej.

Lwów, dnia 17. lutego 1868.

(492) **Edykt.** (1)

L. 4424. C. k. sąd obwodowy w Nowycz Sączu rozpisuje ponownie niniejszem przymusową sprzedaż publiczną dóbr Zagorzany w obwodzie Sądeckim a dawniej Jasielskim położonych, według Dom. 413. pag. 134. n. 15. haer. Julii z Jaźwińskich Skrzyńskiej własnych, w moc odezwy c. k. sądu krajowego Lwowskiego z 14. marca 1866 l. 11144 na zaspokojenie należącego się Towarzystwu kredytowemu we Lwowie kapitału w sumie 10125 złr. 39 kr. mon. k. czyli 10631 zł. 93½ kr. w. a. wraz z prowizyą 4% od 1. stycznia 1864 i z prowizyą zwłoki od pojedyńczych przypadłych rat w półrocznych równych kwotach 325 złr. m. k. czyli 341 zł. 25 kr. w. a. od d. 1. stycznia 1864 zalegających za każdą pojedyńczą zapadłą ratę od dnia przypadłości aż do dnia uiszczenia po 4% liczyć się mającą i kosztów 28 zł. 19 kr. w. a. zaprzyznanych, którato licytacya w dwóch terminach, t. j. 16go kwietnia i 14. maja 1868, każdą razą o godzinie 10tej zrana w sali audencyonalnej c. k. sądu obwodowego w Nowym Sączu odbędzie się pod następującemi warunkami:

1. Cenę wywołania stanowi wartość dóbr przy udzieleniu pożyczki przyjęta w sumie 53555 zł. 46 kr. w. a. W pierwszym i drugim terminie dodra te niżej ceny wywołania nie będą sprzedane.

2. Dobra te sprzedane będą ryczałtowo z wyłączeniem prawa do wynagrodzenia za zniesione powinności poddańcze i bez wszelkiej ewikcyi.

3. Każdy z licytujących winien przed rozpoczęciem licytacyi 10tą cześć ceny wywołania, mianowicie sumę 5355 zł. w. a. bądź w gotowiźnie lub książeczkach galic. kasy oszczędności, bądź w listach zastawnych galic. Towarzystwa kredytowego lub austr. Banku narodowego albo też w galic. oblig. indemn. wedle ostatniego tychże kursu do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum złożyć. — Austr. Bank narodowy od składania wadyum jest uwolniony.

O czem się strony, wszystkich wierzycieli tabularnych z imienia i miejsca pobytu wiadomych do rąk własnych, a z miejsca pobytu niewiadomych Samuela Selzer, Formetera Schwenk. Wilhelma Jasmin, Leiba Manderer, Reisel Rubin, Zofię Domagalską i Macieja Leona 2ga im. Jakubowskiego, tudzież wszystkich tych wierzycieli, którymby uchwała obecna lub później wypaść mające rezolucye albo wcale nie albo w należytym czasie doręczone być nie mogły, jako też i tych, którzyby po 18. grudniu 1865 z pretensyami do tabuli krajowej weszli, niniejszym edyktem, tudzież przez ustanowionego kuratora p. adwokata Dra. Zielińskiego z substytucyą pana adwokata Dra. Zajkowskiego zawiadamia.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Nowy Sącz, dnia 11. listopada 1867.

(481) **Kundmachung.**

Nro. 2037. Im Namen Sr. k. k. Apostolischen Majestät hat das k. k. Landesgericht in Lemberg über Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft im Grunde §. 16 der P. O. zu Recht erkannt:

Der in Nr. 36 des Dziennik Lwowski vom 13. Februar 1868 in der Rubrik „Correspondenz" vorkommende, mit den Worten: „W Wiedniu tak zwane mezaliansy etc. etc." beginnende Artikel begründe nach §. 64 St. G. das Verbrechen der Beleidigung der Mitglieder des kaiserlichen Hauses, es werde daher auf Grund des §. 36 des P. G. die Weiterverbreitung dieses Artikels für den ganzen Umfang des österreichischen Kaiserstaates verboten und hiedurch im Grunde §. 8 der P. O. die erfolgte Beschlagnahme der ganzen Auflage dieses Blattes für gerechtfertigt erklärt.

Was hiemit zur öffentlichen Kenntniß gebracht wird.

Lemberg, am 18. Februar 1868.

Obwieszczenie.

Nro. 2037. W imieniu Jego c. k. Apostolskiej Mości c. k. sąd krajowy we Lwowie na wniosek c. k. prokuratoryi państwa na podstawie §. 16. post. pras. orzeka:

Artykuł w N. 36. Dziennika Lwowskiego z dnia 13. lutego 1868 w rubryce „Korespondencye" umieszczony, zaczynający się słowami: „W Wiedniu tak zwane mezaliansy etc." — zawiera w swojej treści istotę czynu zbrodni urazy członków dworu cesarskiego wedle §. 64. prawa karnego; przeto dalsze rozpowszechnienie tego artykułu w całym obrębie państwa austryackiego na zasadzie §. 36. prawa pras. zakazuje się, a tem samem zabranie całego nakładu tego dziennika na mocy §. 8. post. pras. za usprawiedliwione uznaje się.

Co niniejszem do publicznej wiadomości podaje się.

Lwów, dnia 18. lutego 1868.

(487) **Aufforderung.** (1)

Nro. 2. Die Herren Gläubiger des im Ausgleichsverfahreu befindlichen Hrn. Samuel Wachsmann, Schnittwaaren-Handelsmannes in Krakau, werden hiemit aufgefordert, ihre aus was immer für einem Rechtstitel herrührenden Forderungen mittelst ordnungsmäßig gestempelter Eingabe bei dem gefertigten Gerichts-Commissär so gewiß bis einschließlich 22. März 1868 anzumelden, widrigens sie, im Falle ein Ausgleich zu Stande kommen sollte, von der Befriedigung aus dem der Ausgleichsverhandlung unterliegenden Vermögen, in soferne ihre Forderungen nicht mit einem Pfandrechte bedeckt sind, ausgeschlossen werden und den in den §§. 35, 36, 38 und 39 des Gesetzes vom 17. December 1862, Nr. 97 R. G. Bl. bezeichneten Folgen unterliegen würden.

Krakau, am 19. Februar 1868.

Roman Göbe,
k. k. Notar.

(483) **Edykt.** (1)

Nro. 3131. C. k. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Żelisława Bobrowskiego, że przeciw niemu Hirsch Treller na dniu 19. lutego 1868 do l. 3131 o zapłacenie sumy wekslowej 165 złr. w. a. z przynal. wniósł pozew, w skutek czego nakaz płatniczy sumy 165 złr. w. a. z pn. wydanym został.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Żelisława Bobrowskiego wiadcmem nie jest, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania pozwanego na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego adwokata p. Dra. Altha kuratorem nieobecnego ustanowił.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby potrzebnych dokumentów ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi krajowemu doniósł, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków, dnia 21. lutego 1868.

(491) **Edict.** (1)

Nro. 8285. Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte wird dem abwesenden Dr. der Rechte Stanislaus Schmiedt mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß gegen denselben z. Z. 8285-1868 über Anlangen des Jacob Nadel die Zahlungauflage der Wechselsumme von 180 fl. öst. W. s. N. G. erlassen worden sei.

Da der Aufenthaltsort des Belangten unbekannt ist, so wird demselben der Hr. Landesadvocat Dr. Gregorowicz mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Sermak auf seine Gefahr und Kosten zum Curator bestellt und demselben der oben angeführte Bescheid dieses Gerichtes zugestellt.

Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte.

Lemberg, am 12 Februar 1868.

(496) **Edict.** (1)

Nro. 67298. Vom Lemberger k. k. Landesgerichte werden die Inhaber der angeblich in Verlust gerathenen ostgalizischen Natural-Lieferungs-Obligationen vom 23. März 1795 Nr. 1412 über 131 fl. 9⅞ kr. vom 25. Jänner 1796 Nr. 5151 über 168 fl. 33 kr. und vom 17. Jänner 1800 Nr. 1127 über 143 fl. 15 kr. — aufgefordert, binnen 1 Jahre, 6 Wochen und 3 Tagen die obige Obligation dem Gerichte vorzulegen und die Besitzrechte darzuthun, widrigenfalls solche nach Verlauf dieser Frist amortisirt werden würden.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 20. December 1867.

Edykt.

Nro. 67298. C. k. sąd krajowy Lwowski wzywa posiadacza na imię gminy Zarzyce opiewających obligacyi dostarczenia naturaliów (oblig liwerunkowych) z dnia 23. marca 1795 l. 1412 na 131 złr. 9⅞ kr., z dnia 17. stycznia 1800 l. 1127 na 143 złr. 15 kr. i z dnia 25. stycznia 1796 l. 5151 na 168 złr. 33 kr., ażeby takowe w przeciągu jednego roku, 6 tygodni i 3 dni tutejszemu c. k. sądowi przedłożył i prawo posiadania wykazał, gdyż w przeciwnym razie po upłynieniu tego terminu pomienione obligacye umorzonemi zostaną.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 20. grudnia 1867.

(494) **Obwieszczenie.** (1)

Nro. 2781. C. k. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. Michał Zimmet pod dniem 18. lutego 1868 do l. 2781 o zapłacenie sumy wekslowej 1100 złr. w. a. z pn. przeciw p. Adamowi Zubrzyckiemu skargę wniósł i o pomoc sądową prosił, — w skutek czego nakaz zapłaty pod dniem 20. lutego 1868 do liczby 2781 wydanym został.

Ponieważ pobyt zapozwanego p. Adama Zubrzyckiego nie jest wiadomym, przeto przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanego tutejszego adwokata p. Dra. Grabczyńskiego z substytucyą p. adwokata Dra. Hoborskiego na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cyw. dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanemu, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sam osobiście stawił, albo potrzebnych dokumentów przeznaczonemu zastępcy udzielił, lub też innego obrońcę obrał i tutejszemu sądowi oznajmił, i w ogóle do bronienia prawem przepisanych środków użył, inaczej z opóźnienia wynikające skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 20. lutego 1868.

(522) **Kundmachung.** (1)

Vom Lemberger israelitischen Cultusgemeinde-Vorstande wird hiemit kundgemacht, daß am 13. Mai 1868, als dem Sterbetage des Stifters Ignaz Lewkowicz, aus dessen Stiftung zur Ausstattung armer israelitischen Mädchen die Verleihung eines Ausstattungsbetrages pr. 1400 fl. öst. Währ. an ein armes israelitisches Mädchen stattfinden werde.

Anspruch auf diese Verleihung haben nur Mädchen, welche zur Lemberger Gemeinde zuständig sind.

Es werden daher alle Bewerberinnen aufgefordert, binnen 45 Tagen bei der Stiftungs-Commission mittelst des israelitischen Cultusgemeinde-Vorstandes sich schriftlich zu melden und ihr Gesuch mit folgenden Nachweisen zu belegen:

a) über ihre Zuständigkeit zur Lemberger israelitischen Gemeinde,
b) über ihre allenfällige Verwandtschaft mit dem Stifter,
c) über ihr Armuth,
d) über das zurückgelegte 16te Lebensjahr,
e) über den Umstand, ob sie elternlos sind, oder nicht, und auch
f) durch ein Moralitäts-Zeugniß ihren unbescholtenen Lebenswandel darthun.

Lemberg, am 27. Februar 1868.

(493) **E d y k t.** (1)

Nro. 435. W celu wykonania ostatniej woli rozporządzenia Macieja Prus Mroczkowskiego ddto. Podgórze dnia 11. lutego 1846, a w szczególności w celu zrealizowania legatu przez niego dla ubogich zapisanego, odbędzie się w drodze pertraktacyi spadku dobrowolna licytacya dóbr Gdów scheda VII. z przyl. Kędzierzynka w powiecie Wielickim leżących, jak świadczy tabula krajowa dom. 12, pag. 420, n. 15 haer., dom. 132, pag. 187, n. 20 haer. i dom. 12, pag. 37, n. 8 & 9 haer. jako własność ś. p. Macieja Mroczkowskiego intabulowanych, w trzech terminach, a mianowicie: dnia 13. maja 1868, dnia 10. czerwca 1868 i dnia 8. lipca 1868, każdego razu o godzinie 10tej rano w c. k. sądzie obwodowym Tarnowskim uchwałą c. k. sądu wyższego z dnia 13. lipca 1865 l. 8142 do tego aktu wydelegowanym, pod następującemi warunkami:

1. Wywołaną będzie cena 12.482 złr. 20 kr. w. a., aktem oszacowania przez c. k. sąd obwodowy Tarnowski uchwałą z 20. grudnia 1864 do l. 16385 przyjętym wypośrodkowana.

2. Sprzedaż następuje ryczałtem, jednak bez inwentarza gospodarczego, tak żyjącego jakoteż bez narzędzi i sprzętów gospodarczych i z wyłączeniem prawa do indemnizacyi.

3. Każdy chęć kupienia mający winien złożyć przed rozpoczęciem licytacyi do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum 10tą część ceny szacunkowej w okrągłej ilości 1250 złr. w. a. w gotówce lub w galicyjskich listach zastawnych, albo w obligacyach państwa lub indemnizacyi urbaryalnej z kuponami jeszcze nie zapadłemi i talonami podług kursu w ostatniej Gazecie Lwowskiej notowanego, jednak nie wyżej wartości imiennej. — Wadyum nabywcy będzie zatrzymane, na pewność dopełnienia warunków licytacyi, innym zaś licytantom zaraz po licytacyi zwróconem będzie.

4. Nabywca przejmuje wszystkie długi hypoteczne, tak jak w tabuli krajowej są uwidocznione i niema prawa potrącenia takowych z ceny kupna lub też żądania z powodu tychże ewikcyi lub regresu.

5. C. k. sąd obwodowy zastrzega sobie prawo potwierdzenia lub odrzucenia aktu licytacyjnego.

6. Nabywca winien będzie w 30 dniach po doręczeniu uchwały sądowej akt licytacyi zatwierdzającej całą cenę kupna do depozytu tutejszego sądu złożyć.

Tylko w gotówce złożone wadyum w cenę kupna wliczonem będzie, wadyum zaś nie w gotówce złożone po dopełnieniu warunku tego nabywcy zwrócone zostanie.

Resztę warunków licytacyjnych, akt oszacowania i wyciąg tabularny każdemu w registraturze tutejszosądowej przejrzeć wolno.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 13.-14. lutego 1868.

(407) **E d i c t.** (2)

Nr. 26588. Von dem k. k. Lemberger Landesgerichte wird dem Herrn Josef Ignaz Desiderius dr. Namen Witosławski mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß Titus Zawadzki gegen denselben unterm 10. Mai 1867 z. Z. 26588 eine Klage auf Zahlung des Legates pr. 100 Duc. s. N. G. aus dem Testamente des Anton Josef zw. Namen Spadwiński überreicht habe, worüber mit heutigem Bescheide die Tagfahrt auf den 24. März 1868 um 10 Uhr Vormittags angeordnet wurde.

Da der Wohnort des Josef Ignaz Desiderius dr. Namen Witosławski unbekannt ist, so wird demselben der Landesadvocat Hr. Dr. Skałkowski mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Gorecki auf dessen Gefahr und Kosten zum Curator bestellt, und demselben der oben angeführte Bescheid dieses Gerichtes zugestellt.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 23. December 1867.

(405) **E d y k t.** (3)

Nr. 21. C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu zawiadamia niniejszem niewiadomego z miejsca pobytu Józefa Jaworskiego, iż w skutek pozwu przez Szymona Reibscheida przeciw niemu i Zofii Jaworskiej o zapłacenie sumy wexlowej 1200 złr. a. w. z p. n. wniesionego uchwałą z 8. stycznia 1866 do L. 126 nakaz zapłaty tej sumy z p. n. wydanym ustanowionemu w skutek uchwały z dnia dzisiejszego do L. 21 dla niego kuratorowi tutejszemu adw. Dr. Zaykowskiemu doręczonym został.

Wzywa się zatem współpozwanego p. Józefa Jaworskiego, aby ustanowionemu kuratorowi wcześnie potrzebnej informacyi do prowadzenia tego procesu udzielił, lub też innego pełnomocnika swego sądowi wskazał, inaczej złe skutki z zaniedbania tego wynikłe sam sobie przypisać będzie winien.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Nowy Sącz, 3. lutego 1868.

(428) **E d i c t.** (3)

Nro. 68458. Von dem k. k. Lemberger Landesgerichte wird der Fr. Marianna Karasińska 2ter Ehe Baczyńska mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß die HH. Anton und Alfred Mysłowskie und Fr. Theresia Mysłowska geb. Gräfin Rey unterm 18. Jänner 1866 Z. 3034 um die Extabulirung der für Tadeus Mysłowski Dom. 30, pag. 390, n. 12 on. und p. 386, n. 6 haer., Dom. 134, p. 27, n. 46 on., Dom. 199, p. 68, n. 51 on. und pag. 102, n. 55 on., dann Instr. 463, pag. 125, n. 1 und 3 on. intabulirten Rechte und Summen aus den Gütern Scianka, Zubrzec und Żyźnomierz angesucht haben und daß diese Extabulirung mit h. g. Bescheide vom 3. Februar 1866 Z. 3034 bewilligt wurde.

Da der Wohnort der Fr. Marianna Karasińska 2ter Ehe Baczyńska unbekannt ist, so wird derselben der Hr. Landesadvocat Dr. Dzidowski mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Gorecki auf ihre Gefahr und Kosten zum Curator bestellt und demselben der oben angeführte Bescheid dieses Gerichtes zugestellt.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 17. Jänner 1868.

(479) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 465. C. k. sąd powiatowy w Gródku niniejszem wiadomo czyni, że celem zaspokojenia przez gminę miasta Gródka przeciw nieobjętej masie, Mojżesza Wolfa zastępowanej przez p. Józefa Zimmermana wywalczonej sumy 2000 złr. m. konw. z. p. n. odbędzie się w jednym terminie dnia 24. marca 1868 o godzinie 9. przed południem w sądzie w Gródku powtórna przymusowa sprzedaż przez licytacyę pod l. 139 w Gródku położonej, ciało tabularne stanowiącej realności — za jakąkolwiek bądź cenę nawet poniżej ceny szacunkowej w ilości 2634 złr. w. a.. która cenę wywołania stanowić będzie. Warunki licytacyjne, tudzież akt oszacowania i wyciąg tabularny w sądzie tutejszym przyglądnąć można.

O tem uwiadamia się masę Ustrzyckiego, Józefa Kobierskiego, Ozyasza Rubinsona jako nieznanych z życia i miejsca pobytu i tychże rówie nieznanych spadkobierców, jak nareszcie wszystkich tych, którzyby później do tabuli pomienionej realności weszli, lub z jakichkolwiek bądź powodów do rąk własnych zawiadomieni nie zostali, z tem dodatkiem, że dla nich kurator w osobie p. Wacława Majera z zastępstwem p. Mikołaja Bosa ustanowionym został.

Z c. k. sądu powiatowego.

Gródek 19. lutego 1868.

(467) **E d y k t.** (3)

L. 808. C. k. sąd obwodowy w Złoczowie niniejszem oznajmia Józefowi Lewickiemu, Antonimu Lewickiemu, Atanazemu Lewickiemu, Katarzynie z Lewickich Mironowiczowej, Annie z Lewickich Mikitowiczowej, Tekli z Lewickich Chrzanowskiej, Rozalii Lewickiej, Magdalenie Zadoreckiej i Maryannie Dołżyckiej, wszystkim z życia i pobytu niewiadomym że przeciw nim p. adwokat kraj. Dr. Kornel Lewicki pod dn. 28. stycznia 1868 l. 808 pozew o wyekstabulowanie i wykreślenie z tabeli płatniczej dóbr Torchowa i Machnowce 222 duk. o ile takowa pozwanych własność stanowi, wytoczył.

Do ustnego postępowania wyznacza się termin na 25. maja 1868 o godzinie 10. przed południem.

Gdy miejsce pobytu pozwanych nie jest wiadome, przeto ustanawia się na ich koszt i niebezpieczeństwo pana adwokata Dra. Mijakowskiego z zastępstwem pana adw. Dra. Starzewskiego jako kuratorów.

Oraz wzywa się pozwanych, aby przed terminem ustanowionemu kuratorowi informacyę i środki obrony dali, albo innego obrońcę obrali, inaczej złe skutki z zaniechania tychże wyniknąć mogące, sami sobie przypiszą.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 12. lutego 1868.

(473) **Einberufungs-Edikt.**

Nr. 974. Anton Reszytyłowicz gr. kath. Pfarr-Administrator in Rudno, welcher sich unbefugt in Russisch-Polen, und zwar: in Zamość aufhält, wird hiemit aufgefordert, binnen Einem Jahre von der Einschaltung dieses Edictes in der Landes-Zeitung zurückzukehren und seine Rückkehr zu erweisen, widrigens gegen ihn das Verfahren wegen unbefugter Auswanderung nach dem Patente vom 24. März 1832 eingeleitet werden müßte.

Vom k. k. Bezirksamte.

Lemberg, am 17. Februar 1868.

Edykt powołujący.

L. 974. Niniejszym edyktem wzywa się Antoniego Reszytołowicza, administratora gr. kat. parafii w Rudnie, bez uprawnienia w królestwie polskiem, mianowicie w Zamościu przebywającego, aby w przeciągu jednego roku od umieszczenia tego edyktu w Gazecie lwowskiej do kraju powrócił i powrót udowodnił, w przeciwnym zaś razie przeciw niemu postępowanie z powodu emigracyi nieuprawnionej według patentu emigracyjnego z dnia 24. marca 1832 wprowadzony zostanie.

Z c. k. urzędu powiatowego.

Lwów, dnia 17. lutego 1868.

E r k e n n t n i s s e.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Innsbruck hat mit Entscheidung vom 16. December 1867 Nr. 4949 das gerichtliche Verbot der Druckschrift „Programma del Trentino“, herausgegeben bei Monanni in Trient, ausgesprochen. (489)

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Innsbruck hat mit dem Erkenntnisse vom 6. Februar d. J. Z. 477 das Verbot der Nr. 26 der in Innsbruck erscheinenden Zeitschrift „Tiroler Stimmen“ vom 1. Februar d. J. wegen des durch ihren Inhalt begangenen Vergehens nach §. 300 St. G. B. ausgesprochen. (489)

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Feldkirch hat mit dem Erkenntnisse vom 12. Februar 1868 Z. 225 die Beschlagnahme der Nr. 10 des Vorarlberger Volksblattes vom 4. d. M. bestätiget und gleichzeitig nach §. 16 des Gesetzes über das Strafverfahren in Preßsachen das Verbot der Weiterverbreitung und die Vernichtung der mit Beschlag belegten Exemplare nach §. 36 des Preßgesetzes ausgesprochen, weil durch den Inhalt des Artikels „Wien, 14. Jänner (Noch ein Urtheil über die neue Aera)“ der Thatbestand des Vergehens der Aufwiegelung nach §. 300 des St. G. begründet wird. (488)

Doniesienia prywatne.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.